

Парно, душно, як ніколи

Михайло Старицький

Парно, душно, як ніколи...
Все куня у млявім сні,
Лиш бринять пестливо бджоли
До гвоздик, що ген рясні -

Пишні мліють в сутім злоті,
Від жаги аж цвіт позблід...
Я ж холону й на спекоті, -
Бо на серці в мене лід!